

G U N N A R E K E L Ö F

# Ö D E M A R K S B I L D E R

## F Ä R D

Ugglan fladdrade tyst från gran till gran.  
Grenarna strödde på skuldrorna lätt sin snö.  
Ut över fjällsjöns yta knarrade  
skaren taktfast: Sent, det är sent . . .

Drömmande stod på stranden skuggornas folk.  
Ensam stjärna tindrade vemodsfyllt  
när från värkande skuldror vassa  
remmarna lyfts vid skottad dörr.

## N A T T E T I D

Månen stryker med handen milt över ögonen,  
väcker mig mitt i natten. Ensam bland sovande  
lägger jag kubbar på, pysslar med rykande trän,  
rör mig bland skuggor tyst, skuggor fladdrande mörkt  
över de bruna stockarna, prydda  
rikt med blänkande pimpeldon . . .

## ÖDEMARKSBILDER

Varför väckte du mig? Ensam bland sovande  
ryggar, vända från elden, öppnar jag dörren tyst,  
går kring knuten i snön, trampar i tossorna, ser  
månsken lockande kallt över sjön . . .

## M O R G O N

Hälsans och skönhetens land  
jublande högt av ljus,  
där från gnagande skugga fri  
själen reser sig frisk!  
Ja, att stiga dit upp och se  
flockar av strören sakta  
driva på motsatt brant,  
driva som molnens skuggor på fjället  
bort mot synrandens lågor av is!

Hälsans och skönhetens land  
där vingar är spända vid fötterna!